

ger, der ikke betragtes som egentlig næringsdrivende, at fordele Vin, Brændevin og skattepligtigt Øl mellem sine Medlemmer. Dette Forslag blev i Folketinget forandret saaledes, at det skulde komme an paa et Skøn, hvorvidt der kunde gives Forbrugsforeninger en saadan Tilladelse. Som Lovforslaget foreligger, har det ganske borttaget denne Bestemmelse, der vedrører Handel med Brændevin, og saa bør man i hvert Fald være saaledes stillet, at Forslaget ikke i nogen Henseende præjudicerer Afgørelsen af dette Spørgsmaal for Forbrugsforeninger. Men, som sagt, saaledes som Forslaget foreligger, tror jeg, det vil kunne fortolkes som givende Forbrugsforeningerne Ret til at fordele Drikkevarer. En saadan Mistydning vil Regeringsforslagets § 28 ikke være udsat for, og jeg skal derfor henstille til Udvalget at overveje, om man ikke ved en Redaktionsændring kunde undgaa en saadan Mistydning af Forslaget.

Der er jo et enkelt æret Medlem i Udvalget (Hansen, Marsvinslund), der under Nr. 4 har stillet Forslag om at begrænse Retten til at drive egentlige Beværtninger til 10 Aar ad Gangen i Lighed med, hvad der foreslaas for Afholdsbeværtninger. Jeg kan ikke for mit Vedkommende anbefale dette Forslag. Jeg tror, der er fuld Grund til at gøre en Adskillelse her, idet man ved at foretage en saadan Tidsbegrænsning for de egentlige Beværtningers Vedkommende vil gøre et alt for stort Indgreb i den bestaaende Tilstand, og vi maa vel huske paa, at for Afholdsbeværternes Vedkommende stilles der stærkere Fordringer til vedkommende Beværter, end der gøres for de andres Vedkommende. Der er i den Henseende i § 19 særlig henvist til den paagældendes hidtidige Forhold og hele økonomiske Stilling, og der kan jo her nok være Tale om, at det kan være ønskeligt periodisk at kunne gøre Indgreb i hans vedvarende Ret til at holde Beværtning, for saa vidt hans økonomiske Stilling har forandret sig.

Saaledes som Forslaget her foreligger fra Regeringens Side med de fra Udvalget stillede Ændringsforslag, vil det jo ikke kunne nægtes, at det vil være en væsentlig Imødekommen hen imod det Forslag, som for 2 Aar siden blev vedtaget af Folketinget. Naar Regeringen har bragt Forslaget frem i Aar i den Skikkelse, hvori det foreligger, saa har det været et Tilbud fra Regeringens Side for dog at se denne særdeles vigtige, men tillige særdeles vanskelige Sag ordnet paa en saa tilfredsstillende

Maade som muligt, og det har derfor kun været Regeringen en Tilfredsstillelse at se, at Landstinget igennem sit Udvalg i alt væsentligt har kunnet slutte sig til Regeringsforslagets Grundsætninger, idet det jo i øvrigt ogsaa er udarbejdet under væsentligt Hensyn til den Beretning eller Betænkning, der fremkom fra det af det høje Ting nedsatte Udvalg. Idet jeg saaledes skal tillade mig at anbefale Forslaget, som det her foreligger, med de af Udvalget stillede Ændringsforslag — undtagen Ændringsforslagene Nr. 1 og 13, som jeg ikke er i Stand til at anbefale for mit Vedkommende — udtaler jeg Haabet om, at det maa lykkes i en nær Fremtid at komme til Enighed angaaende dette Spørgsmaal, en Enighed, der ganske vist maa repræsentere et Kompromis mellem de forskellige Anskuelser, saaledes som det ofte er Tilfældet ved saa gennemgribende Lovforslag som dette.

Fr. Petersen: Jeg maa beklage, at hverken den højtærede Minister eller Udvalget i sin Helhed har kunnet slutte sig til det af et enkelt Medlem i Udvalget (Hansen-Marsvinslund) stillede Ændringsforslag Nr. 4. Det forekommer mig, at det, dette Forslag gaar ud paa, ikke er andet end et Billighedskrav, nemlig at Beværtere uden Ret til at udskænke berusende Drikke og Beværtere med en saadan Ret skulle staa nogenlunde lige. Den højtærede Indenrigsminister bemærkede i Anledning af dette Ændringsforslag, at der var mere Grund til at begrænse Afholdsbeværtninger med Hensyn til Tid, fordi der stilles større Fordringer til den Mand, der skal have en Afholdsbeværtning end til de andre. Det forekommer mig, at dette Hensyn maa føre til lige det modsatte af, hvad Lovforslaget foreskriver. Netop fordi man stiller saa store Fordringer til hans personlige Egenskaber, til hans Vederhæftighed og til hans økonomiske Stilling, saa forekommer det mig, at naar man endelig har faaet ham, burde man sige, nu ere vi sikrede, den Mand vil ikke misbruge sin Stilling. Netop det, at der stilles saa store Fordringer til ham til at begynde med, synes jeg ogsaa burde berettigg ham til at have Beværtning lige saa længe som den, til hvem man ikke har stillet saa store Fordringer. Jeg forundrer mig saa meget mere over, at Udvalget heller ikke har kunnet slutte sig til dette Ændringsforslag, som jeg hørte af den ærede Ordfører, ligesom man ogsaa ser det af Udvalgets Betænkning, at Udvalget i sin